

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2746

София, 02/26/2014

Върховният административен съд на Република България - Петчленен състав - II колегия, в закрито заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:АННА ДИМИТРОВА

ЧЛЕНОВЕ:АНДРЕЙ ИКОНОМОВ

МАРИНА МИХАЙЛОВА

ДИАНА ДОБРЕВА

ИЛИАНА СЛАВОВСКА

при секретар
на прокурора

и с участието
изслуша
докладваното

от съдията ИЛИАНА СЛАВОВСКА
по адм. дело № 2108/2014. 

Производството е по реда на чл. 166, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по частна жалба, подадена от Атанас Симеонов Иванов и гр.Благоевград срещу определение № 972 от 24.01.2014 г., постановено по административно дело № 16140/2013 г. от Върховния административен съд, състав на Шесто отделение, с което е оставено без уважение искането му за спиране на конкурса за повишаване и преместване на длъжността „съдия“ в Апелативен съд - Гражданска колегия и за длъжността „съдия“ в Апелативен съд - Търговска колегия, във връзка с направеното от същия оспорване на решението по т. 5 от протокол № 43 от заседание на 07.11.2013 г., с което е оставено без уважение възражението му против Решение на Комисията по предложенията и атестирането(КПА) по протокол № 57/22.10.2013 г. за недопускането му до участие в конкурс чрез събеседване, за заемане на длъжността „съдия“ в Апелативен съд - гражданска колегия и за длъжността „съдия“ в Апелативен съд - търговска колегия. Счита обжалваното определение за неправилно, като необосновано и постановено в нарушение на закона.

С разпореждане на съда препис от жалбата е изпратен на насрещната страна Висш съдебен съвет (ВСС), като е указал на същата, че в 7-дневен срок от получаването ѝ може да подаде възражение с писмени доказателства срещу нея.

В указания от съда срок ответникът по частната жалба е представил писмен отговор, в който излага становище за нейната неоснователност.

Върховният административен съд (ВАС), Петчленен състав на II колегия, при извършената служебно проверка на атакуваното определение и предвид наведените в частната жалба доводи, приема за установено следното:

Частната жалба е подадена от активно легитимирана страна, в срока по чл. 230 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна, поради следните съображения:

С обжалваното определение първоинстанционният съд е оставил без уважение искането Иванов за спиране на конкурса за повишаване и преместване на длъжността „съдия“ в Апелативен съд - Гражданска колегия и за длъжността „съдия“ в Апелативен съд - Търговска колегия, във връзка с направеното от същия оспорване на решението по т. 5 от протокол № 43 от заседание на 07.11.2013 г., с което е оставено без уважение възражението му против Решение на КПА по протокол № 57/22.10.2013 г. за недопускането му до участие в конкурс чрез събеседване, за заемане на длъжността „съдия“ в Апелативен съд - гражданска колегия и за длъжността „съдия“ в Апелативен съд - търговска колегия.

В мотивите към определението си съдът е приел, че искането е допустимо, но неоснователно, тъй като жалбоподателят не е доказал наличие на основание за спиране, а именно, че от предварителното изпълнение на акта ще му причини значителна или труднопоправима вреда. На следващо място в обжалваното определение е прието, че ЗСВ не предвижда възможност за спиране на конкурса за повишаване и преместване на длъжност, като такава не може да бъде изведена и от разпоредбите на АПК. Тричленният състав е приел, че в случая Атанасов не е обжалвал конкурса, чието спиране на допуснато по силата на закона предварително изпълнение иска, а е обжалвал решение на ВСС, с което е оставено без уважение възражението му против решението на КПА, с което не е допуснат до участие в конкурс.

Определението е правилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 36, ал.1 ЗСВ заинтересованите лица могат да оспорват решенията на Висшия съдебен съвет в 14-дневен срок от съобщаването им, като жалбата не спира изпълнението на решението, освен ако съдът постанови друго. Следователно в случая ЗСВ препраща към нормата на чл. 60 АПК, респ. към тази на чл. 166, ал. 2 АПК даваща възможност на оспорващия да иска спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорения акт. В тази насока правилно съдът е приел, че исканията за спиране на допуснато по силата на закона предварително изпълнение на постановен от ВСС акт е допустимо.

В случая оспореният от Иванов акт е решение по т. 5 от протокол № 43 от заседание на 07.11.2013 г., с което е оставено без уважение възражението му против Решение на КПА по протокол № 57/22.10.2013 г. за недопускането му до участие в конкурс чрез събеседване, за заемане на длъжността „съдия“ в Апелативен съд - гражданска колегия и за длъжността „съдия“ в Апелативен съд - търговска колегия. Разпоредбата на чл. 166, ал. 2 АПК дава възможност на оспорващия да иска от съда спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорения акт при всяко положение на делото. В случая обаче

Иванов не е искал спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорения от него акт, а е искал спиране на конкурса, в който не е допуснат да участва именно с оспореното от него решение.

Правилно поради това тричленният състав е приел, че искането му следва да бъде оставено без уважение, тъй като жалбоподателят не е искал спиране на изпълнението на оспорения от него акт, съобразно възможността по чл. 166, ал.2 АПК.

Освен това частният жалбоподател не попада в категорията на лицата, които имат пряк и непосредствен правен интерес да оспорят самия конкурс, тъй като не е участвал в провеждането му.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на ВАС приема, че обжалваното определение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 166, ал.3 АПК, Върховният административен съд, Петчленен състав на II колегия

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ В СИЛА определение № 972 от 24.01.2014 г., постановено по административно дело № 16140/2013 г. от Върховния административен съд. Определението е окончателно.

Вярно с оригинала,
секретар:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Анна Димитрова
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Андрей Икономов
/п/ Марина Михайлова
/п/ Диана Добрева
/п/ Илиана Славовска

и.с.